

32004F0757

11.11.2004

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 335/8

**DECIZIA-CADRU 2004/757/JAI A CONSILIULUI
din 25 octombrie 2004**

**de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile
aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special
articolul 31 litera (e) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Traficul ilicit de droguri reprezintă o amenințare pentru
sănătatea, siguranța și calitatea vieții cetățenilor Uniunii
Europene, cât și pentru economia legală, stabilitatea și sigu-
ranța statelor membre.

(2) Necesitatea unor măsuri legislative în domeniul combaterii
traficului ilicit de droguri a fost recunoscută în special prin
Planul de Acțiune al Consiliului și al Comisiei privind
modalitățile optime de punere în aplicare a dispozițiilor
Tratatului de la Amsterdam privind crearea unui spațiu de
libertate, securitate și justiție ⁽³⁾, adoptat de Consiliul „Jus-
tiție și Afaceri Interne” la Viena, la 3 decembrie 1998, prin
Concluziile Consiliului European de la Tampere din 15 și
16 octombrie 1999, în special punctul 48, prin Strategia
Uniunii Europene în materie de droguri (2000-2004),
aprobată de Consiliul European de la Helsinki din 10-12
decembrie 1999 și prin Planul de Acțiune al Uniunii Euro-
pene în materie de droguri (2000-2004), aprobat de Con-
siliul European de la Santa Maria da Feira din 19 și 20 iunie
2000.

(3) Este necesar să se adopte norme minime privind elementele
constitutive ale infracțiunilor de trafic ilicit de droguri și de
precursori care vor permite o abordare comună la nivelul
Uniunii Europene în domeniul combaterii acestui trafic.

(4) În conformitate cu principiul subsidiarității, acțiunea
Uniunii Europene ar trebui să se concentreze asupra celor
mai grave infracțiuni în materie de droguri. Excluderea
anumitor tipuri de comportament privind consumul
personal din domeniul de aplicare al prezentei decizii-
cadru, nu reprezintă o orientare a Consiliului cu privire la
modul în care statele membre trebuie să trateze aceste
situații în legislația internă.

(5) Sancțiunile stabilite de statele membre ar trebui să fie efec-
tive, proporționale și disuasive și să includă pedepse
privative de libertate. Pentru a stabili nivelul sancțiunilor,
ar trebui avute în vedere elemente concrete, cum ar fi
cantitățile și tipul de droguri traficate, dar și situația în care
infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații
criminale.

(6) Statelor membre ar trebui să li se permită să adopte regle-
mentări în sensul reducerii sancțiunilor în cazul în care
autorul infracțiunii a furnizat autorităților competente
informații utile.

(7) Este necesară luarea unor măsuri care să permită
confiscarea produselor infracțiunilor menționate de pre-
zenta decizie-cadru.

(8) Ar trebui luate măsuri pentru ca persoanele juridice să
poată fi trase la răspundere pentru infracțiunile menționate
de prezenta decizie-cadru, săvârșite în interesul propriu.

(9) Eficacitatea eforturilor depuse pentru a combate traficul
ilicit de droguri depinde în mod esențial de armonizarea
măsurilor naționale de punere în aplicare a prezentei
decizii-cadru,

⁽¹⁾ JO C 304 E, 30.10.2001, p. 172.

⁽²⁾ Aviz din 9 martie 2004 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această
dată).

⁽³⁾ JO C 19, 23.1.1999, p. 1.

DECIDE:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

1. „drog” înseamnă oricare dintre substanțele reglementate de următoarele convenții ale Organizației Națiunilor Unite:

(a) Convenția unică privind stupefiantele din 1961 (astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972);

(b) Convenția de la Viena din 1971 privind substanțele psihotrope. Sunt incluse, de asemenea, substanțele supuse controlului în conformitate cu Acțiunea Comună 97/396/JAI din 16 iunie 1997 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor droguri sintetice ⁽¹⁾;

2. „precursori” înseamnă oricare dintre substanțele menționate de legislația comunitară ca punând în aplicare obligațiile care rezultă din articolul 12 din Convenția împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 20 decembrie 1988 a Organizației Națiunilor Unite;

3. „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are acest statut, în temeiul legislației interne aplicabile, cu excepția statelor sau a altor organisme publice în exercitarea prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 2

Infrapecțiuni care au legătură cu traficul de droguri și de precursori

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că următoarele fapte intenționate sunt pedepsite atunci când sunt săvârșite fără drept:

(a) producerea, fabricarea, extragerea, prepararea, oferirea, comercializarea, distribuirea, vânzarea, livrarea în orice condiții, intermedierea, expedierea, expedierea în regim de tranzit, transportul, importul sau exportul de droguri;

(b) cultivarea macului opiaceu, a arbustului de coca sau a canabisului;

(c) deținerea sau achiziția de droguri în vederea desfășurării uneia dintre activitățile menționate la litera (a);

(d) producerea, transportul sau distribuirea precursorilor, cunoscând faptul că aceștia urmează a fi utilizați la sau pentru producerea sau fabricarea ilicită de droguri.

(2) Faptele menționate la alineatul (1) nu sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentei decizii-cadru în cazul în care sunt săvârșite exclusiv pentru consumul personal al autorilor acestora, astfel cum este definit de legislația internă.

Articolul 3

Instigarea, complicitatea și tentativa

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi considerate infracțiuni instigarea, complicitatea sau tentativa la săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate la articolul 2.

(2) Un stat membru poate exonera de răspundere penală tentativa de oferire sau de preparare a drogurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) și tentativa de posesie de droguri menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (c).

Articolul 4

Sanpecțiuni

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3 să fie pasibile de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive.

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la articolul 2 să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin unu până la trei ani.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin cinci până la zece ani, în situațiile următoare:

(a) infracțiunea implică cantități mari de droguri;

(b) infracțiunea implică drogurile cele mai dăunătoare pentru sănătate sau infracțiunea a produs vătămarea gravă a sănătății mai multor persoane.

⁽¹⁾ JO L 167, 25.6.1997, p. 1.

(3) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la alineatul (2) să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin 10 ani, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Acțiunii Comune 98/733/JAI din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾.

(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (d) să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin cinci până la 10 ani, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Acțiunii Comune 98/733/JAI, iar precursorii sunt destinați folosirii la sau pentru producerea ori fabricarea de droguri în condițiile menționate la alineatul (2) litera (a) sau (b).

(5) Fără a aduce atingere drepturilor victimelor și ale altor terți de bună credință, fiecare stat membru ia măsurile necesare care să permită confiscarea substanțelor care fac obiectul infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3, a mijloacelor folosite sau destinate folosirii în scopul săvârșirii acestor infracțiuni și a produselor infracțiunii sau confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde celei a respectivelor produse ale infracțiunii, substanțe sau mijloace.

Termenii „confiscare”, „mijloace”, „produse ale infracțiunii” și „bunuri” au înțelesul de la articolul 1 din Convenția privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii din 1990 a Consiliului Europei.

Articolul 5

Circumstanțe speciale

Fără a aduce atingere articolului 4, fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru ca sancțiunile prevăzute la articolul 4 să poată fi reduse, în cazul în care autorul infracțiunii:

- (a) renunță la activitatea infracțională privind traficul de droguri și precursori și
- (b) furnizează autorităților administrative sau judiciare informații, pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le să:
 - (i) prevină sau să limiteze efectele infracțiunii;
 - (ii) identifice sau să-i aducă în fața justiției pe ceilalți autori ai infracțiunii;

(iii) găsească dovezi sau

(iv) împiedice săvârșirea altor infracțiuni prevăzute la articolele 2 și 3.

Articolul 6

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru una dintre infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3, săvârșite în interesul lor de către orice persoană, acționând individual sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:

- (a) unei competențe de reprezentare a persoanei juridice;
- (b) autorizației de a lua decizii în numele persoanei juridice;
- (c) autorizației de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(2) Pe lângă cazurile prevăzute la alineatul (1), fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere în cazul în care absența supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1), a permis săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3, în interesul respectivei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.

(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude urmărirea penală împotriva persoanelor fizice autoare, instigatoare sau complice la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3.

Articolul 7

Sanțiuni aplicabile persoanelor juridice

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că orice persoană juridică trasă la răspundere în temeiul articolului 6 alineatul (1), este pasibilă de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, care să includă amenzi penale sau administrative și eventual alte sancțiuni, precum:

- (a) măsuri de excludere de la dreptul de a beneficia de o exonerare fiscală sau de alte avantaje ori de un ajutor public;
- (b) măsuri de interdicere temporară sau permanentă a exercitării unei activități comerciale;
- (c) punerea sub supraveghere judiciară;

⁽¹⁾ JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

- (d) o măsură judiciară de dizolvare;
 - (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii;
 - (f) în conformitate cu articolul 4 alineatul (5), confiscarea substanțelor care fac obiectul infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3, a mijloacelor folosite sau destinate folosirii în scopul săvârșirii acestor infracțiuni, cât și a produselor infracțiunilor sau confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde celei a respectivelor produse ale infracțiunii, substanțe sau mijloace.
- (2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că o persoană juridică, trasă la răspundere în temeiul articolului 6 alineatul (2), să fie pasibilă de sancțiuni sau măsuri efective, proporționale și disuasive.

Articolul 8

Competența și urmărirea penală

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 2 și 3, în cazul în care:
- (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
 - (b) autorul infracțiunii este unul dintre resortisanții săi;
 - (c) infracțiunea a fost săvârșită în interesul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul acestui stat membru.
- (2) Un stat membru poate decide să nu aplice sau să aplice doar în cazuri sau condiții specifice, normele de competență definite la alineatul (1) literele (b) și (c), în cazul în care infracțiunea în cauză a fost săvârșită în afara teritoriului său.
- (3) Un stat membru care, în temeiul legislației sale, nu-și extrădează proprii resortisanți, ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 2 și 3 și pentru a începe urmărirea penală în cazul acestora, dacă este cazul, în situația în care acestea sunt săvârșite de către resortisanții săi în afara teritoriului său.

- (4) Statele membre informează Secretariatul General al Consiliului și Comisia despre decizia lor de a aplica alineatul (2), indicând, dacă este necesar, cazurile sau condițiile specifice în care se aplică decizia lor.

Articolul 9

Punerea în aplicare și rapoarte

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 12 mai 2006.
- (2) Statele membre transmit, până la data menționată la alineatul (1), Secretariatului General al Consiliului și Comisiei, textul dispozițiilor de transpunere în legislația internă a obligațiilor pe care le impune prezenta decizie-cadru. Până la 12 mai 2009, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind funcționarea punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru, inclusiv efectele acesteia asupra cooperării judiciare în domeniul combaterii traficului ilicit de droguri. În urma acestui raport, Consiliul evaluează, în cel mult șase luni de la prezentarea raportului, dacă statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

Articolul 10

Aplicare teritorială

Prezenta decizie-cadru se aplică în Gibraltar.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 25 octombrie 2004.

Pentru Consiliu

Președintele

R. VERDONK